МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ „УКРАЇНА” (КИЇВ)
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ (БІЛА ЦЕРКВА)
НІМЕЦЬКО-УКРАЇНСЬКЕ НАУКОВЕ ОБ’ЄДНАННЯ ІМ.ЮРІЯ БОЙКА-БЛОХИНА (МЮНХЕН)
КАФЕДРА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ (КИЇВ)
КАФЕДРА БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВА ТА ІНФОРМОЛОГІЇ КИЇВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА (КИЇВ)

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

XX МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«Удосконалення інформаційно-ресурсного забезпечення освіти і науки в умовах євроінтеграції»

24-26 травня 2018 року

Біла Церква

Рекомендовано до друку Вченою радою Білоцерківського інститут економіки та управління Університету «Україна» (протокол № 9 від 29 травня 2018 року)

Редакційна колегія

Новак Я.В.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету „Україна”, кандидат юридичних наук, доцент
Півторак М. В.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету „Україна”, кандидат економічних наук, доцент
Косач Т. М.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету „Україна”, кандидат філософських наук, доцент
Новальська Т. В.	Київський національний університет культури і мистецтв, доктор історичних наук, професор
Воскобойнікова-Гузєва О. В.	Київський університет імені Бориса Грінченка, доктор наук із соціальних комунікацій, старший науковий співробітник
Романченко І. Г.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету „Україна”, кандидат історичних наук
Цвид-Гром О. П.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету „Україна”, кандидат філологічних наук, доцент
Сидоренко В. В.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету „Україна”, кандидат юридичних наук
Хомчук О.П.	Білоцерківський інститут економіки та управління Університету „Україна”, кандидат психологічних наук

УДК 378(477+4)

Удосконалення інформаційно-ресурсного забезпечення освіти і науки в умовах євроінтеграції: тези доповідей XX Міжнародної науково-практичної конференції (24-26 трав. 2018 р.) / Білоцерківський інститут економіки та управління Університету «Україна»; за заг. ред. Я. В. Новака; наук. ред. Т. М. Косач. – Біла Церква, 2018. – 164 с.

Отже, важливими в бібліотечно-інформаційному забезпеченні потреб фахівців-медиків є оперативність та доступність надання інформації. Враховуючи це, основним завданням для медичних бібліотек при задоволенні інформаційних потреб лікарів можна вважати: а) формування та зберігання друкованих і електронних фондів медичної тематики; б) надання повної і своєчасної інформації про зміст інформаційних ресурсів; в) інформування про зарубіжні публікації за темою пошуку та оперативне надання першоджерел за запитами фахівців-медиків; г) організація дистанційного доступу до вітчизняних і світових джерел інформації засобами глобальних інформаційних мереж; д) розширення асортименту довідково-бібліографічних та інформаційно-аналітичних продуктів і послуг; е) бібліотечне й інформаційне обслуговування на основі сервісів та технологій Інтернету.

Дидактичні принципи педагогіки є необхідними умовами для організації обслуговування читачів. Професія лікаря і робота в медичній установі пов'язана з великим емоційним, розумовим та інформаційним навантаженням. У зв'язку з цим зростає роль бібліотекаря як педагога, психолога і бібліотерапевта.

Зникають багато традиційних форм і методів обслуговування, на зміну їм приходять сучасний комп'ютерний пошук і отримання інформації. Але книга залишається одним з головних джерел інформації, тому що людина не може відмовитися від книжкової культури.

Література

1. Брежнева В. В. Информационное обслуживание: продукты и услуги библиотек и информационных центров / В. В. Брежнева, В. А. Минкина. – СПб. : Профессия. – 2004. – 363 с.
2. Дрешер Ю. Н. Изучение информационных потребностей и информационного поведения специалистов в структуре деятельности по обеспечению комфортной информационной среды / Ю. Н. Дрешер, Ю. А. Атлантова // Науч. и техн. б-ки. – 2005. – № 11. – С. 5 – 14.
3. Кононученко Л. Становлення та розвиток теорії інформаційних потреб користувачів документно-інформаційних установ / Л. Кононученко // Вісн. Кн. палати. – 2004. – № 7. – С. 42 – 43.

УДК 330.837:008

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНА ОСНОВА КУЛЬТУРИ ТА МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Макарова Марія Володимирівна,
кандидат культурології,
доцент кафедри бібліотекознавства та інформології,
Київський університет імені Бориса Грінченка,
м.Київ, Україна

Інституціоналізація супроводжує суспільне життя протягом усієї історії людства і має загальнокультурне значення. Інститути є результатом спроб закріплення культурних процесів і традицій, а отже, культуру можна розглядати як явище відпочатку інституційне. Це твердження ґрунтується, зокрема, на положенні про те, що духовна культура є певним цивілізаційним досягненням і сукупністю цінностей суспільного розвитку. При цьому цінності формуються і розвиваються в міру соціалізації людини в

інституційно сформовану культуру, поступово перетворюючись на найважливіший регулятор її повсякденної життєдіяльності й особистісного становлення. Фактично соціалізація – це і є процес залучення людини до культури суспільства та його інституціональних цінностей, а особистісне самосприйняття слід розглядати у тісному зв'язку із культурно-інституційними процесами.

За визначенням фахівців, інституціоналізація – це утворення стабільних соціокультурних зразків соціальної взаємодії, заснованої на формалізованих правилах, законах, звичаях, ритуалах тощо [3, с. 209]. Інституціоналізація – це процес появи нових соціокультурних інститутів і процес зміни і вдосконалення вже сформованих інститутів і структур, культурних форм, отже інституціоналізація пов'язана з інноваційними процесами в суспільстві. Інституціоналізацію прийнято досліджувати з двох основних точок зору: 1) як історичний процес зародження і встановлення нових соціальних, політичних і культурних інститутів, що дає змогу розкрити причини й умови їх виникнення; 2) в якості способу функціонування інститутів у межах соціальних систем у зв'язку із процесом адаптації індивідів і колективів до її нормативних вимог, під час якого формуються культурні та соціально-психологічні механізми забезпечення стабільності і стійкості суспільної організації [4].

Як культурний процес, інституціоналізація включає ряд послідовних етапів: виникнення певної суспільної потреби, задоволення якої вимагає спільних організованих дій; формування загальних цілей; поява соціальних норм і правил та узаконення їх методом проб і помилок; виникнення процедур, пов'язаних із цими нормами і правилами; ухвалення та практичне застосування (формалізація) норм, правил, процедур; встановлення системи санкцій для підтримки норм і правил; створення системи відповідних статусів і ролей; організаційне оформлення виниклої інституційної структури [6, с. 117]. Завершенням процесу інституціоналізації є інтеграція нового виду соціальної діяльності в існуючу структуру культурних відносин. Завдяки цьому формується певний набір формальних і неформальних санкцій, за допомогою яких здійснюється соціальний контроль за поведінкою людей. Це дає підстави вести мову про тісний зв'язок інституціоналізації і міжкультурної комунікації, яку можна визначити як обмін між двома або більше культурами, а також продуктами їх діяльності в різних формах і на різних рівнях на основі прямого і зворотного зв'язку. Це комунікація в різних національних культурах, комунікація різних епох, різних соціальних верств, різних вікових і гендерних груп.

Якщо розуміти комунікацію в широкому сенсі як спілкування, то вона завжди реалізується як діалог між культурами й індивідами, що виступають її носіями. Цей діалог забезпечується за допомогою мови як знакової форми культури, що дає змогу говорити про її символічну природу і, відповідно, комунікацію. Це означає, що будь-який предмет стає культурним об'єктом лише тоді, коли він набуває те чи інше значення в залежності від його включення, завдяки комунікації, у відповідну систему культурних відносин. Культура не може існувати поза комунікацією, спілкуванням, бо тільки в ході цих процесів здійснюється актуалізація повсякденного буття як буття спільного, досягнення відносної симетрії самоідентичності та соціокультурної ідентичності індивідів. Це перманентний і водночас спонтанний процес визначення і перевизначення життєвих ситуацій, з яких власне і складається соціальне життя.

Таким чином, комунікативні настанови і процесуальне бачення свого життя ставлять сучасну особистість перед необхідністю глибоко осмисленого, зваженого підходу до інституційних змін, а також відповідного їх осмислення в межах гуманітарних наук.

Література

1. Берегова О. М. Культура та комунікація: дискурси культуротворення в Україні XXI ст. / О. М. Берегова / Ін-т культурології Акад. мистецтв України. Київ : Ін-т культурології АМУ, 2009.- 175 с.
2. Логинова Л. В. Механизм институционализации интересов: сущность и роль в модернизации общества. URL: https://www.socionauki.ru/journal/articles/130287/
3. Павлюк Л. Знак, символ, міф у масовій комунікації / Л. Павлюк. – Львів : ПАІС, 2006. – 120 с.

УДК 378.046.02

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАКТИКИ В СИСТЕМІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ БІБЛІОТЕЧНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ СФЕРИ

Прокопенко Людмила Іванівна,
кандидат культурології,
доцент кафедри інформаційних технологій,
Київський національний університет культури і мистецтв,
м.Київ, Україна

Одним із пріоритетних напрямів діяльності кафедри інформаційних технологій (далі – Кафедра) Київського національного університету культури і мистецтв є організація практики студентів, спрямована на високопрофесійну підготовку майбутніх інформаційних фахівців. Теоретичні аспекти дослідження зумовлені узагальненням теоретичних і практичних засад організації практики Кафедрою університету, співпраці бібліотечних установ України та м. Києва, а також зарубіжних установ у системі професійної підготовки майбутніх фахівців бібліотечно-інформаційної сфери діяльності в умовах сьогодення.

Практика є невід'ємною складовою навчального процесу, яка складається із наступних етапів: *ознайомчої, навчальної, виробничої, стажування за фахом* (організація яких здійснюється на профільних базах закладів культури), а також – *науково-педагогічної (асистентської)*, базою практики якої є вищі навчальні заклади III–IV рівнів акредитації, що здійснюють підготовку студентів за спеціальністю 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа». Основними завданнями під час проходження практики є поглиблення та закріплення теоретичних знань із загальних і спеціальних дисциплін бібліотечно-інформаційного профілю та отримання практичних умінь і навичок для роботи у майбутній професійній діяльності. Практична підготовка студентів здійснюється на умовах співпраці між ВНЗ та бібліотечно-інформаційними установами м. Києва та регіонів України.

Одним із обов'язкових компонентів наскрізної практики є ознайомча практика для студентів 1 курсу, метою якої є: розкриття змісту, специфіки і суспільного значення обраного фаху; ознайомлення з сучасними методами й формами організації праці у бібліотечних установах; вироблення у студента

ЗМІСТ

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

РОЛЬ ПРАКТИЧНИХ ЗНАНЬ ТА НАВИЧОК ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПРАВО»
Новак Ярослав Віталійович……...3

ЕЛЕКТРОННІ ЗАСОБИ ТА ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ
Півторак Михайло Вікторович……4

СВІТОГЛЯДНО-ФІЛОСОФСЬКІ ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОЇ СТРАТЕГІЇ
Косач Тетяна Михайлівна……6

WISSENSCHAFTLICHE UND KULTURELLE BEZIEHUNGEN ZWISCHEN DEUTSCHLAND UND DER UKRAINE
Блохин Дарина, Німеччина……8

PRZYGOTOWANIE PIELĘGNIAREK DO PRACY W ŚRODOWISKACH ZAGROŻONYCH PATOLOGIĄ SPOŁECZNĄ
Alicja Kamińska, Wojciech Klapa, Natalia Drwięga Польща……...12

ВИКОРИСТАННЯ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СФЕРИ
Воскобойнікова-Гузєва Олена Вікторівна……..16

СМАРТ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ СУЧАСНИХ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ІНФОРМАЦІЙНА, БІБЛІОТЕЧНА ТА АРХІВНА СПРАВА»
Романченко Інна Григорівна……18

СЕКЦІЯ

«СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ БІБЛІОТЕЧНОЇ СФЕРИ ТА ПРІОРИТЕТИ ФОРМУВАННЯ ГАЛУЗЕВОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ»

ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ БІБЛІОТЕЧНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ
Волинчук Інна Сергіївна……..20

ТРЕНІНГОВІ ФОРМИ РОБОТИ ЯК ВЗАЄМОДІЯ БІБЛІОТЕКАРЯ І ЧИТАЧА
Вертій Жанна Сергіївна……22

НАЦІОНАЛЬНА НАУКОВА МЕДИЧНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ ЯК ПОПУЛЯРИЗАТОР НАУКОВИХ І ТВОРЧИХ ДОСЯГНЕНЬ ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВА КИЇВСЬКИХ ЛІКАРІВ
Корнілова Лідія Євгенівна, Мамедова Наталія Ільїнічна……24

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРОГРАМ ЮНЕСКО
Котєнкова Вероніка Олександрівна……26

БІБЛІОТЕЧНО-ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОТРЕБ ФАХІВЦІВ-МЕДИКІВ
Кулієва Тамара Володимирівна……28

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНА ОСНОВА КУЛЬТУРИ ТА МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ
Макарова Марія Володимирівна……..30

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАКТИКИ В СИСТЕМІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ БІБЛІОТЕЧНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ СФЕРИ
Прокопенко Людмила Іванівна……32

ВИДАННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ВІДДІЛУ НАЦІОНАЛЬНОЇ БІБЛІОТЕКИ УКРАЇНИ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО У СИСТЕМІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БІБЛІОТЕКОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Прокопенко Лілія Сергіївна…….35

ПІДТРИМКА ЧИТАННЯ БІБЛІОТЕКАМИ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН: НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ
Сізон Вікторія Олександрівна…….37

ЕЛЕКТРОННІ КАТАЛОГИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БІБЛІОТЕКИ УКРАЇНИ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО ЯК НОВІТНІЙ СПОСІБ ОТРИМАННЯ ДОСТУПУ ДО ФОНДІВ БІБЛІОТЕКИ
Свердлик Зоряна Михайлівна……...39

НОМЕНКЛАТУРА СПРАВ ЯК НАЙВАЖЛИВІШИЙ ЕТАП У ВЕДЕННІ ДІЛОВОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ
Товт Ірина Семенівна……..42

РЕКЛАМА БІБЛІОТЕК В ЗАСОБАХ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ: ПРОБЛЕМИ, ДОСВІД
Хроленко Максим Петрович, Новальська Тетяна Василівна……43

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ІНКЛЮЗИВНІЙ ОСВІТІ
Цвид-Гром Олена Петрівна…….45

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

Тези доповідей

XX Міжнародної науково-практичної конференції

Удосконалення інформаційно-ресурсного забезпечення освіти і науки в умовах євроінтеграції

Видавництво
Білоцерківського інституту економіки та управління
вищого навчального закладу
«Відкритий міжнародний університет розвитку
людини «Україна»
Україна, 09100, м. Біла Церква,
Героїв Крут, 2-й пров., 42
т./ факс (0456) 39-66-80